

[Peter Hansen-Nord]

Det er der tre enkle grunde til: 1) Det er omstændeligt at søge om godkendelse i Danmark i forhold til markedets størrelse. 2) Det er, vil nogle mene, også for dyrt i forhold til markedets størrelse. 3) Der er med dette forslag, så vidt jeg kan vurdere – her er jeg i overensstemmelse med fru Eva Møller – ikke tilstrækkelig retssikkerhed i godkendelsesproceduren. Det kan være en hård dom, men sådan er virkeligheden.

Vedrørende punkt 3 om retssikkerhed lægger ministeren op til at fjerne klageadgangen med opsættende virkning og efter miljøministerens vurdering inddrage et ekspertpanel udpeget af forskningsrådene, men miljøministeren kan i øvrigt uden en fast beskrevet procedure – jeg har i hvert fald ikke kunnet finde den – underkende disse afgørelser, også efter konsultation af Miljøstyrelsen og Bekæmpelsesmiddelrådet. Man må som minimum forlange en saglig og videnskabelig begrundelse for de af miljøministeren truffene beslutninger.

Jeg er dog tilfreds med, at sådanne beslutninger også skal omkring Miljø- og Planlægningsudvalget, men vi får jo papirer nok i forvejen, så det er et spørgsmål, om vi når at få checket dem alle sammen igennem.

Endvidere må der være en klar overensstemmelse med EU i principperne for vurderingsgrundlaget, og her kommer jeg måske direkte ned i dette lovforslags største problem: Miljøministeren har ikke tid til at vente på Rådets gennemførelse af det afsnit i PBM-direktivet, der skal fastlægge ensartede principper for vurdering og godkendelse af plantebeskyttelsesmidler. Tværtimod har regeringen modarbejdet vedtagelsen ved at stemme imod direktivet om de ensartede principper, som kunne have højnet beskyttelsesniveauet i hele EU.

Danmark skal altså være langt foran de andre EU-lande på bekostning af skovbrugets, landbrugets og gartnerens konkurrenceevne. I kontrast til dette forekommer det mig i øvrigt, at ministeren m.fl. for nylig har beroliget erhvervslivet med, at man skulle have en pause med miljøafgifter; men det er måske brage-snak.

Endelig skal jeg nævne, at de seks midler, der foreslås overført til liste A, selvfølgelig ikke her og nu ruinerer hverken landbrug eller skovbrug, men det medfører store fordyrelser at bruge erstatningsmidler, der ikke har samme

effekt. Ministeren har dog, så vidt jeg forstår, åbnet op for nogle selektive dispensationsmuligheder, og dem skal jeg gerne være behjælpelig med at anvise.

Det allerværste, som forslaget åbner op for, er, at miljøministeren kan tage stoffer fra andre 84 påklagede midler op på liste A. Det er med andre ord helt uoverskueligt, hvor vi ender med disse muligheder.

Venstre forlanger derudover en notifikation i EU af lovforslaget og af vurderingsgrundlaget, før vi kan overtales til at stemme for lovforslaget. Alternativet kender ministeren jo, altså hvad der ellers sker med den slags sager.

Jeg har her nævnt nogle forudsætninger, som skal opfyldes, hvis Venstre skal skifte holdning, og jeg vil gerne understrege endnu en gang, at notifikationen i EU skal være på plads, før ændringen kan træde i kraft. Vi fik som bekendt fire undtagelser i Edinburgh. Jeg mener ikke, at denne problematik var iblandt dem.

Gade (SF):

Efter at jeg har hørt den sidste ærede taler, er jeg da glad for, at der står i mit manuskript, at jeg skal støtte lovforslaget. Da jeg hørte Venstres ordfører, blev jeg fuldstændig overbevist om, at der nok var en hel del godt i det.

Vi støtter fra SF's side, at der sker et principielt nybrud ved indførelsen af lister over aktivstoffer, der er forbudt, og plantebeskyttelsesmidler, der er forbudt.

Forhistorien er jo – og den går Venstres ordfører slet ikke ind i her – at vi har arbejdet med dette problem i årevis. Man startede revurderingen af disse bestemmelser i 1980 og fik det ind i loven i 1987, og vi har stadig ikke for alvor fået gjort noget ved denne revurdering.

Vi er altså i en fase, hvor vi ikke har fået gjort noget ved problemet; vi har ladet det køre i virkeligheden måske alt for længe, og nu har man så fra miljøministerens side sagt: Vi kan altså ikke fortsætte på den måde, vi må skaffe os et nyt lovgrundlag for dog at gøre noget på dette område, som er ganske alvorligt. Det handler jo rent faktisk om, at det ikke går godt med den plan for nedbringelse af pesticidforbruget og satsning på først og fremmest at gøre noget ved de farlige stoffer, og det ved vi jo godt herinde i salen. Man kan sige nogenlunde ærligt, at vi overhovedet ikke lever op til den.